

gere hen i sin Tale havde han et andet Ønske, nemlig det Ønske, at den snart maatte blive færdig, thi selv om det vilde vise sig, at Resultatet kun blev en Besparelse af 1 Mill. Kr., saa var det dog alligevel 1 Mill. Kr. mere sparet om Aaret. Naar ens Lyst til at kritisere gaar saa vidt, at man om det samme har to forskellige Ønsker, er det for mig et Vidnesbyrd om, at Kritikken skyder over Maalet. Men dermed skal jeg for Resten lade baade det ærede Medlems og de øvrige Udtalelser, der faldt fra de forskellige Ordføreres Side i Gaar, ligge, saa meget mere som der jo siges og skrives, at man ikke uden videre har Lov til f. Eks. at betragte det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) som Ordfører for Højre. Der har jo endogsaa i et Blad staaet, at i Dag vilde man faa Højre at høre ved Finanslovbehandlingen. Det ærede Medlem er altsaa ikke længere Repræsentant for Højre efter dette Blads Udtalelser, og der er derfor saa meget mindre Grund til at opholde sig ved hans Udtalelser.

I øvrigt have samtlige de Medlemmer, som i Gaar havde Ordet, udtalt sig mere eller mindre om den finansielle Stilling, om det absolut gunstigere Resultat, som det sidst aflagte Statsregnskab udviser. Den første Taler, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) foretog en Sammenligning mellem de forskellige Budgetter og de paagældende Statsregnskaber. Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem under denne Sammenligning stadig maatte sige for hvert Regnskabs Vedkommende: paa § 27 er der saa og saa mange Millioners Udgifterrestancer eller besparede Beløb, — eller hvilket Udtryk han nu brugte; han maatte for Sammenligningens Skyld stadig regne med, at en hel Del Summer paa § 27 vare bevilgede, men ikke komne til Udgift. I den Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at da den ærede Finansminister forelagde Finanslovforslaget, foretog han ogsaa en Sammenligning, ikke for en saa lang Række Aar, men blot for det sidste Aar, og derefter sagde han — det findes Sp. 23 i Rigsdagstidenden —: „Disse Sammenligninger, jeg her har foretaget, ere foretagne med Finansloven 1902—03. Hvis vi imidlertid ved Sammenligningen ville medtage de Beløb, som ere bevilgede ved Tillægsbevillingsloven, vil det vise sig, at der fremkommer en meget væsentlig Besparelse i Udgifterne“ osv., og til Slut siger han: „Naar man vil have en nogenlunde nyttig Sammenligning, maa den foretages paa

Grundlag af selve den oprindelige Finanslov“, — da Tillægsbevillingslovene som Regel indeholde et meget stort Antal Genbevillinger. Jeg nævner disse to Udtalelser, fordi det staa i Forbindelse med det, jeg egentlig havde tænkt at sige, og som jeg gerne vilde henlede baade Medlemmernes og specielt Finansministerens og det kommende Finansudvalgs Opmærksomhed paa. Jeg tror nemlig, at vi i Retning af Genbevillinger, ikke paa selve Finansloven, men paa Tillægsbevillingsloven, ere ved at komme alt for vidt, og at de store Genbevillinger paa Tillægsbevillingsloven, altsaa Bevillinger, der ere givne tidligere men ikke brugte, ere ved at føre os saa langt ind i, jeg havde nær sagt: det usikre, saa at vi, naar vi ere færdige med Behandlingen, uvilkaarlig have det Indtryk — det har jeg i hvert Fald haft i de senere Aar — at det Budget, vi have lagt, i Virkeligheden ikke er den Norm for Finanshusholdningen, som det burde være. De Summer, som i Statsregnskabet vise sig at være udbetalte, ere hverken de Summer, der staa paa selve Budgettet, heller ikke dem, der staa paa Tillægsbevillingsloven, men det er noget af begge Dele. Man kan i denne Forbindelse absolut ikke tale om, at der paa de og de Paragraffer er sparet saa og saa store Beløb. Det er i hvert Fald ikke reelle Besparelser. Beløbene staa ikke paa Regnskabet, for de ere ikke udbetalte, men det er i Virkeligheden ikke Besparelser, thi man kan være fuldstændig overbevist om, at Beløbet, enten det hele eller i hvert Fald en stor Del deraf, vil komme til Udgift paa Tillægsbevillingsloven, maa ske gennem en Række af Aar.

Under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven for sidste Aar blev der af Finansudvalget foranlediget en Fortegnelse over de Beløb paa Tillægsbevillingsloven, som ere Genbevillinger, og dem, der ere Nybevillinger — den findes i Tillæg C. Sp. 1257 fg. — og deraf fremgaar, at af de omkring 12 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingsloven for sidste Finansaar er ca. 9 Millioner Genbevillinger, og jeg gaar ud fra, at det betyder, at naar vi skulle behandle næste Aars Tillægsbevillingslov, kommer der tilsvarende Beløb af Genbevillinger, hvis man ikke forinden gaar over til en anden Maade at behandle baade Finansloven og Tillægsbevillingsloven paa. Jeg er selvfølgelig klar over, at Genbevillinger ikke ville kunne undgaas, men jeg tror, at deres Antal i nogen Grad kan indskrænkes ved lidt god Villie baade fra Finans-